

Üç Aylar

MASALI

Üç Kardeşin Işıltılı Yolculuğu

RECEP

ŞABAN

RAMAZAN

Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde,
Develer tellal iken, pireler berber iken...
Ben dedemin beşiğini tıngır mıngır salları iken!
Az gittim, uz gittim,
Bulutların üstünde toz gittim.
Bir de baktım ki ne göreyim?
Gökyüzünde üç tane gümüşten kapı,
İçinde parlıyor sevgiyle yapı!
Tık tık tık! Kim var orada?

Birinci kapıda Recep, iyilik saçar her yana.

Tık tık tık! Kim var orada?

İkinci kapıda Şaban, neşe verir cana.

Tık tık tık! Kim var orada?

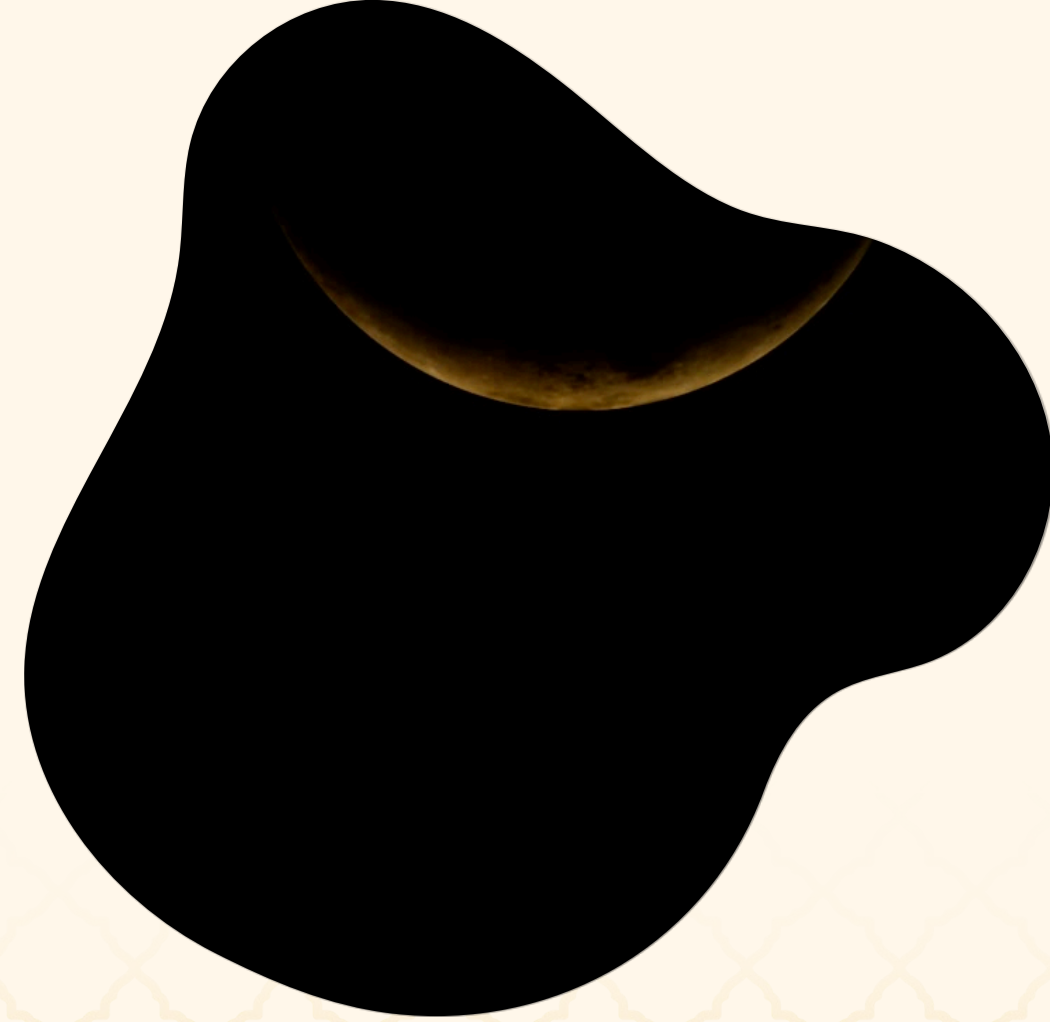
Üçüncü kapıda Ramazan, bereket gelir yanımıza!

Gökten bir ışık süzüldü,

Masalın yolu yere serildi.

Kulakları açalım, kalpleri ısıtalım,

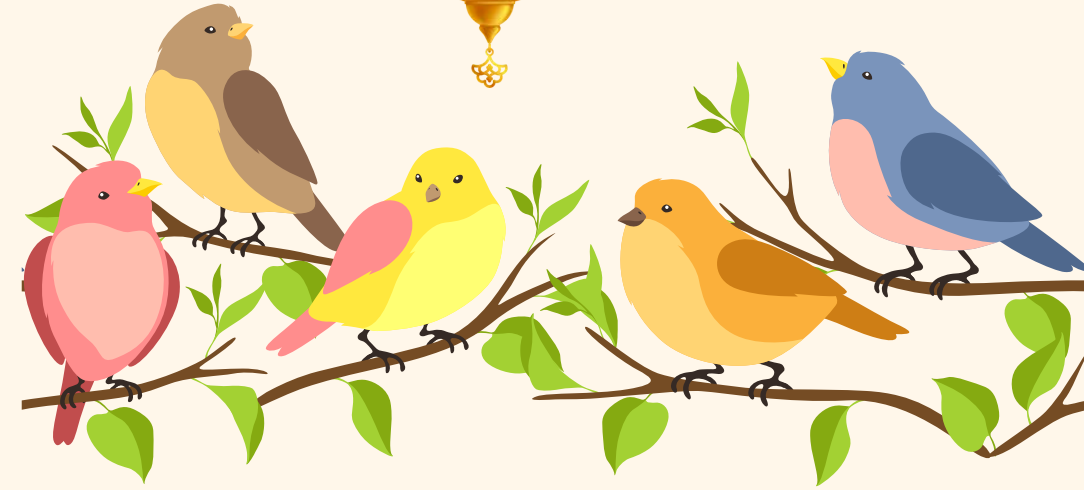
Haydi bu güzel yolculuğa başlayalım!

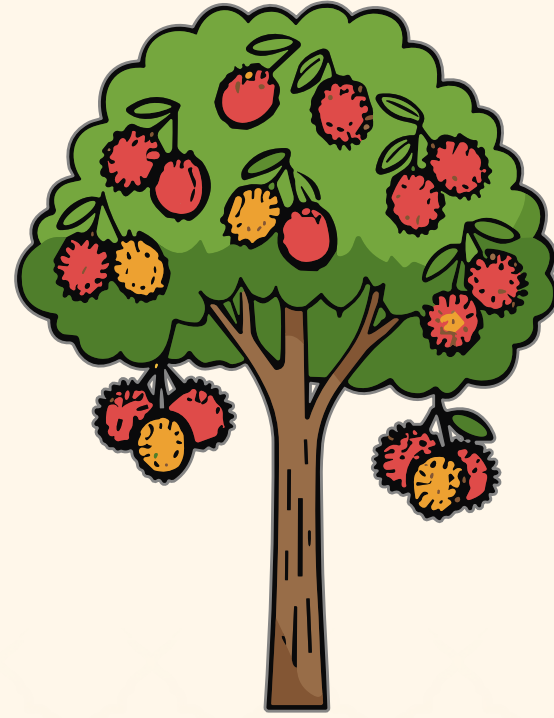
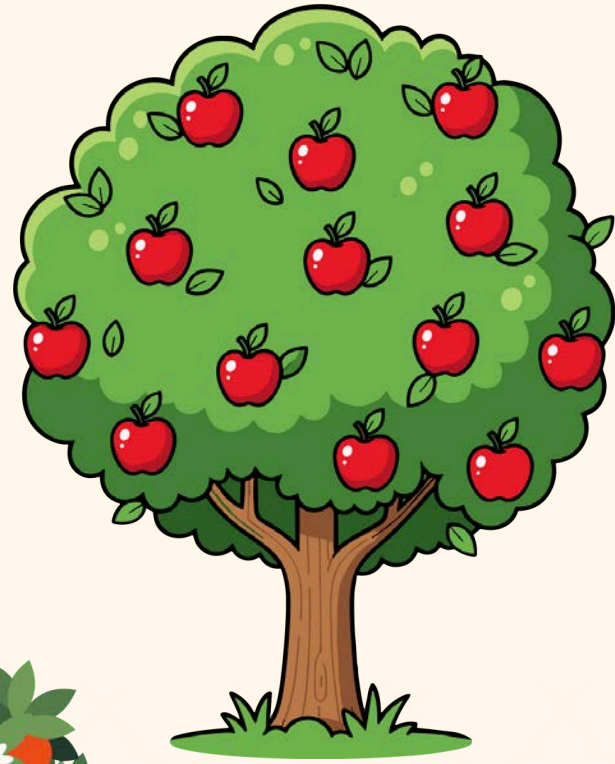
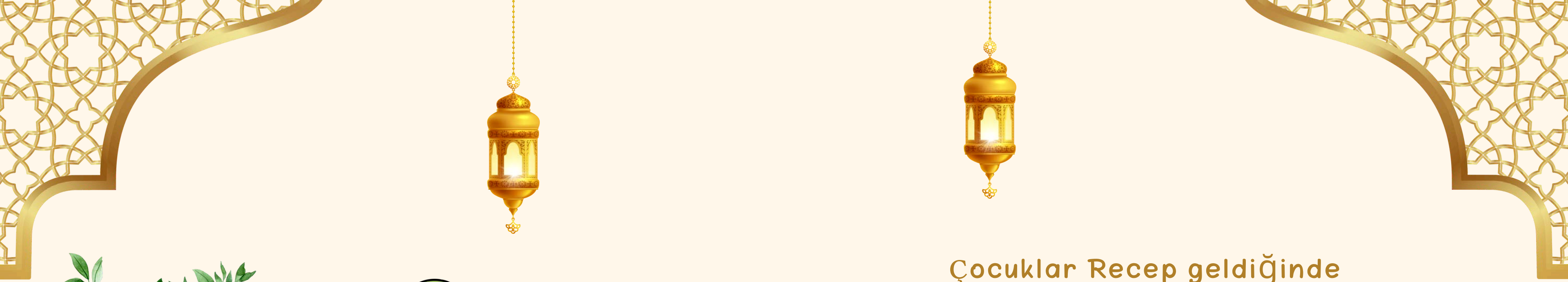

Gökyüzünün ayı en güzel gören ormanında en parlak yıldızlarının altında çok güzel bir yer varmış. Bu ormanda ağaçlar gümüşten, nehirlerin suyu ise pırıl pırılmış. Bu güzel ormanın gökyüzünde, her yıl sırayla dünyamızı ziyarete gelen üç tane çok özel kardeş yıldız yaşarmış. Bu kardeşlerin isimleri; Recep, Şaban ve Ramazan'mış.

Bu üç kardeş, dünyadaki çocukların kalplerine sevgi, iyilik ve neşe tohumlarını ekmekle görevliymiş. Günlerden bir gün, en büyük kardeş olan Recep, gümüş rengi ışıkların yakmış ve dünyaya doğru yola çıkmış. Recep dünyaya geldiğinde, her yer mis gibi çiçek kokmaya başlamış. Kuşlara fısıldamış: "Hazırlanın! Güzel günler yaklaşıyor, kalplerinizi iyilikle doldurma vakti geldi."

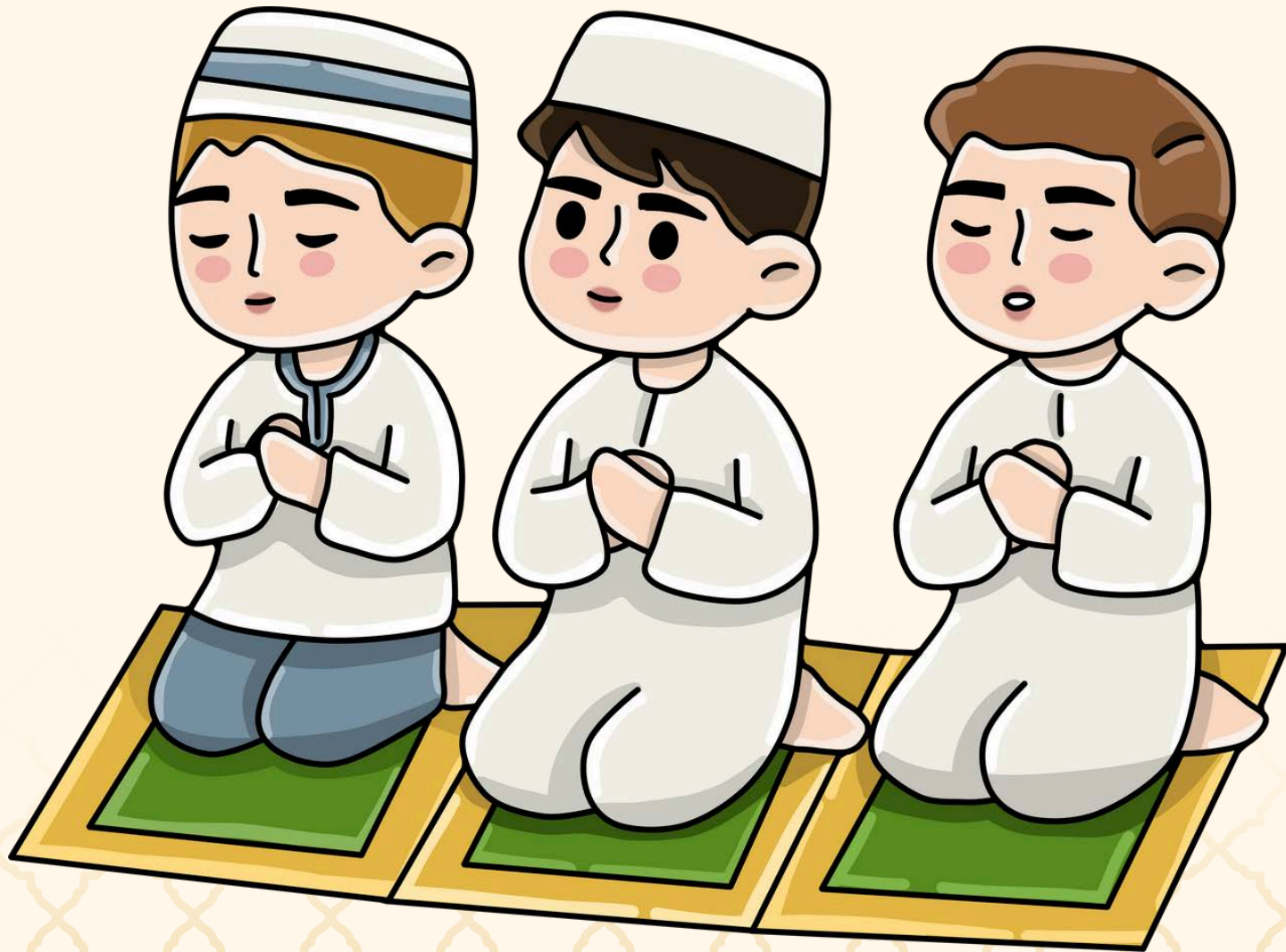
Çocuklar Recep geldiğinde birbirlerine daha çok gülümser, oyuncaklarını daha çok paylaşırmış. Çünkü Recep, "İyilik tohumu ekme" ayıymış. Recep'in görevi bitince, ortanca kardeş olan Şaban gelmiş. Şaban'ın işi ise gökyüzünün mavisi gibiymiş. Şaban geldiğinde ormandaki ağaçlar daha bir neşeyle meyveler vermiş.

Şaban, çocukların kulağına şöyle dermiş:
"Ektiğiniz iyilik tohumlarını sulama vakti!
Hadi bakalım, yaşlıları ziyaret edelim,
kuşlara yem verelim, arkadaşlarımızı çok
sevelim." Şaban ayı boyunca herkes
birbirine yardım eder, kūs olanlar
barışır. Şaban, sevginin çoğaldığı bir
köprü gibiymiş.

Ve sonunda, en küçük ama en parlıtlı
kardeş olan Ramazan gelmiş. Ramazan'ın
gelişiyile gökyüzünde incecik, gümüş bir hilal
belirmiş. Ramazan o kadar ışıll ışılmış ki,
geldiğinde evlerin pencerelerinden neşeli
tekbirler ve güzel pide kokuları yükselmiş.

Ramazan ayı, tam bir Őenlik gibiymiŐ! AkŐam olduĐunda aileler bųyųk sofralarda buluŐur, çocuklar mahallede fenerlerle oyunlar oynar herkes en sonunda camilerde teravih namazında buluŐurmuŐ. Ramazan ocuklara Őunu ĐretmiŐ: "Sabırlı olmak, elimizdekilerin kıymetini bilmek ve paylaŐmak dųnyadaki en bųyųk hazinedir."

Ramazan'ın sonunda, bu üç kardeş gökyüzünde tekrar buluşmuşlar. Aşağıya baktıklarında, dünyanın her zamankinden daha çok parladığını görmüşler. Çünkü insanlar bu üç ay boyunca birbirlerini daha çok sevmiş, daha çok yardım etmiş ve kalpleri sevgiyle pırıl pırıl parlamış.

Gökten üç yıldız düşmüş; biri üç ayları seven
güzel çocuklara, biri üç ayları güzel geçiren
çocuklara, biri de çocuklara üç ayları
sevdiren ve sevdirmek için çalışan büyüklere
gelmiş...